

พ่อคนที่สอง

โดย.....นางกัณฑ์เกตุณี สุวรรณรัตน์

R16014

ดิฉัน นางกัณฑ์เกตุณี (นางลักษณ) สุวรรณรัตน์ เป็นชาวอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยกำเนิด ปัจจุบันรับราชการตำแหน่งศึกษานิเทศก์ เทศบาลตำบลหัวหิน สามีรับราชการตำรวจตระเวนชายแดน ปัจจุบันยศ ร้อยตำรวจเอก มีบุตร ๓ คน เป็นชายทั้งหมด

ชีวิตดิฉัน ยังคงหลงระเหิงในโลกก็สุขอีกมากมายนัก ถ้าไม่เกิดเหตุการณ์นี้ขึ้น ดิฉันมีความทุกข์มากกับบุตรชายคนเล็ก ชื่อ นายจักรกฤษฏ์ (พฤษ) สุวรรณรัตน์ ปัจจุบันอายุ ๑๘ ปี เขามีนิสัยต่างจากพี่ชาย ๒ คน มาก ชอบคบเพื่อนที่นำไปทางเลื่อม รักเพื่อนมาก เพื่อนยกพวกตีกันก็ร่วมด้วย ไปโรงเรียนทุกวัน แต่เข้าห้องเรียนบ้างไม่เข้าห้องเรียนบ้าง แล้วแต่เพื่อชักชวนไป สิ่งที่ดิฉันกลัวมากที่สุดก็คือ กลัวเขาเสพยาบ้า ดิฉันกลับจากทำงาน เวลา ๑๗.๐๐ น. จะได้พบหน้าลูก น้อยครั้งมาก เขาจะออกไปเที่ยวบ้านเพื่อนบ้าง ไปขับรถจักรยานยนต์ร่อนไปร่อนมาบ้าง กลับบ้านดึกตื่นก่อนคืนเป็นประจำ ดิฉันก็พยายามตามลูกว่าอยู่ที่ไหน เป็นอย่างไร ดิฉันทุกข์หนักมาก สามีก็ชอบดื่มสุรา ถ้าดื่มสุราเข้าบ้านแล้วก็ขวางหูขวางตาไปหมด พาลด่า และก็จะทะเลาะกันเป็นประจำ แต่ความทุกข์เรื่องทะเลาะกับสามีก็ยังไม่เท่ากับความทุกข์ของลูกชายคนเล็ก ไปโรงเรียนครูฝ่ายปกครองก็เรียกผู้ปกครอง คือดิฉันไปพบเสมอ เล่าพฤติกรรมของลูกชายให้ฟัง ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เป็นไปในด้านลบทั้งสิ้น ความทุกข์นี้ใหญ่หลวงนัก ดิฉันกลัวใจมาก ไม่รู้ว่าจะปรึกษาใครดี

ดิฉัน ได้รู้จักหลวงพ่อก่อนหนังสือสวดมนต์มานานแล้ว และได้อ่านหนังสือของหลวงพ่อก่อนที่จะหาอ่านได้ ก็คิดว่าทำอย่างไรจะได้ไปกราบหลวงพ่อก่อน เล่าความทุกข์ให้หลวงพ่อฟัง เพราะดิฉันเองก็ไม่ทราบจะไปปรึกษาใคร ครูที่โรงเรียนของลูกชายก็คอยแต่จะซ้ำเติม สามีก็เป็นทีที่ฟังให้คำปรึกษาไม่ได้ บังเอิญดิฉันได้ไปซื้อโทรศัพท์มือถือที่ร้านโมบายเมท(ปัจจุบันหลวงพ่อเมตตาตั้งชื่อให้ใหม่ว่า “ร้านโชคดีวิริยะ”) ให้ลูกชายคนโต ดิฉันไม่ทราบว่าเจ้าของร้านเป็นใครชื่ออะไร วันหนึ่ง เป็นเช้ามีดวงอาทิตย์ ดิฉันเปิดดูโทรศัพท์ศรรายการธรรมะ ช่อง ๓ ได้พบเจ้าของร้านขายโทรศัพท์มือถือและภรรยา ออกรายการธรรมะกับหลวงพ่อจรัญ วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี ดิฉันจึงได้รู้ว่าเจ้าของร้านชื่อคุณถวัลย์ สมบูรณ์ และภรรยาชื่อคุณพานิช สมบูรณ์ เป็นลูกศิษย์หลวงพ่อก่อนมานานแล้ว หลวงพ่อเมตตา ๒ สามีภรรยาเนี่ยมาก ดิฉันดีใจมาก คราวนี้ดิฉันจะมีโอกาสได้ไปกราบหลวงพ่อก่อนแล้วเพราะดิฉันจำได้ว่าทั้งสองคนนี้เป็นใครอยู่ที่ไหน ต่อจากนั้นดิฉันก็ได้ไปถามหาคุณพานิช สมบูรณ์ ถึงการเดินทางไปวัดอัมพวัน การไปเข้ากรรมฐานทำอย่างไร ทั้งคุณพานิชและคุณถวัลย์ ๒ สามีภรรยาเนี่ย เป็นคนดีมาก นัดหมายให้ดิฉันไปเข้ากรรมฐานกับหลวงพ่อก่อนในเดือน กันยายน ๒๕๔๓ ๘ ค่ำ ๗ วัน ครั้งแรกดิฉันยังลังเลไม่แน่ใจ เพราะเป็นห่วงลูกชายคนเล็กมาก เขาดี๊อ ชอบตามเพื่อน ไม่อยู่บ้าน หากไม่มีใครตามหา ก็คงจะเตลิดไปกับเพื่อนๆ ก็ต้องขอขอบคุณ น้องอ้อ ลูกสาวคุณพานิช ซึ่งพูดให้สติดิฉันว่า “ป่าลังเลใจเพราะอะไร ลางานไม่ได้หรือ หรือห่วงลูก ถ้าป่าห่วงลูก ป่าต้องตัดใจเลย ถ้าเขาจะเลวไม่กลับบ้าน ป่าอยู่บ้านเขาก็จะเป็นเช่นนั้น ป่าไม่อยู่บ้านเขาก็ต้องเป็นเช่นนั้น ดิฉันจึงตัดสินใจลางานไปเข้ากรรมฐานกับคุณพานิช ที่วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี เป็นครั้งแรก

หลังจากนั้นดิฉันก็ยังสวมมนตร์ พาหุงมหากา และอิติปิโส ๑๐๘ จบ แล้วทำกรรมฐานทุกวัน มากน้อยแล้วแต่โอกาสจะอำนวย แต่ลูกก็ยังเป็น เช่นเดิมอีก คุณพานิช ก็แนะนำให้ดิฉันเขียนจดหมายให้หลวงพ่อฟัง ถึง ความทุกข์ที่ดิฉันมีกับลูก หลวงพ่อก็เมตตาตอบจดหมายดิฉันมา ๑ ฉบับ สอนให้ดิฉันมีสติ ทุกคนเกิดมาย่อมมีกรรมติดตัวมา ไม่ให้ยึดติดกับลูก ต่อมา ทางโรงเรียนที่ลูกชายเรียนอยู่ ก็พยายามบีบที่จะให้ดิฉันย้ายลูกออกจาก โรงเรียน ดิฉันได้เขียนจดหมายไปปรึกษาหลวงพ่อกับอีก ๑ ฉบับ หลวงพ่อก็ เมตตาดิฉัน ตอบจดหมายดิฉัน แนะนำให้ตั้งใจปฏิบัติ หลังจากสวมมนตร์ เจริญวิปัสสนากรรมฐานแล้ว ให้แม่เมตตาแผ่ส่วนกุศลและกรวดน้ำให้เจ้า กรรมนายเวรของลูกชายทุกวัน และให้แยกกลุ่มเพื่อนให้ย้ายลูกชายไปเรียนที่ ต่างจังหวัดโดยให้ไปอาศัยอยู่กับญาติ ดิฉันได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของหลวง พ่อทุกประการ ต่อมาดิฉันได้รูปหลวงพ่อบานใหญ่ใส่กรอบบูชาไว้ ดิฉันได้นำ รูปลูกชายคนเล็กติดไว้ข้างกรอบรูปหลวงพ่อ บอกกับหลวงพ่อกว่า หลวงพ่อ เจ้าขา ดิฉันฝากหลวงพ่อช่วยดูแลลูกชายด้วยเจ้าค่ะ เวลาลูกชายออกจาก บ้านไปดึกดื่น เทียงคืน เขายังไม่เข้าบ้านดิฉันก็จะยกมือไหว้ที่รูปหลวงพ่อ บอกว่า หลวงพ่อเจ้าขา ลูกชายยังไม่กลับบ้านเลย ไม่ทราบไปทางไหน ลูก เป็นห่วง หลวงพ่อช่วยดลจิตดลใจให้ลูกชายกลับบ้านด้วยเถิด เวลาผ่านไป ไม่เกินชั่วโมง ลูกชายดิฉันก็จะกลับมาบ้าน และดิฉันได้ปฏิบัตินอกครู เช่นนี้ อีกหลายครั้ง ลูกชายก็จะกลับมาทุกที ดิฉันได้ถามลูกชายว่า ใครไปตามลูก ให้กลับบ้าน เขาตอบว่าไม่มีใครตาม แต่ใจมันอยากกลับก็กลับ

เดี๋ยวนี้ลูกชายของดิฉันดีขึ้นมาก ตั้งใจเรียนหนังสือ จากไม่เรียนเลย ๑ ปี ต้องมาเรียนซ้ำชั้นใหม่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เทอมแรกที่ผ่านมา เขาสอบ ติด ๐ ตัวเดียว ดิฉันดีใจมาก ดีใจยิ่งกว่าคนที่เขาคุยว่าลูกเขาสอบได้ เกรด

๓ เกรด ๔ หลายเท่านี้ และต้องขอบคุณน้องสาวและน้องชายที่รับลูกชาย
ดิฉันไปอุปการะอยู่ที่อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

หมดปัญหาเกี่ยวกับเรื่องลูกแล้ว ดิฉันก็ยังมาพบกับปัญหาของสามีอีก สามี
ชอบดื่มสุรา พอเข้าบ้านก็พาลหาเรื่องด่า ดิฉันก็ต้องด่าตอบทุกครั้งไป
จนกระทั่งดิฉันมาวัดอัมพวัน กับคุณพานิช อีก ๒-๓ ครั้ง หลวงพ่อก็จะสอน
เรื่องสามีภรรยาทะเลาะกัน ไม่ดี บ้านนั้นอัปรีช ดิฉันก็จำที่หลวงพ่อสอน และ
นำมาปฏิบัติ สามีเมาสุรากลั้บมาก็ด่าว่าดิฉันและลูก ดิฉันก็อดใจไว้ไม่ได้ตอบ
แล้วยกมือไหว้สามี “บอกว่า ฉันขอบคุณคุณมากนะที่ฝึกให้ฉันรู้จักอดทน ไม่
ได้ตอบเธอ ถ้าเป็นแต่ก่อนนี้ ฉันจะไม่ยอมให้เธอมาชี้หน้าด่าฉันเช่นนี้หรอก”
แล้วดิฉันก็เข้านอน

กราบขอขอบคุณหลวงพ่อ ที่สอนให้ดิฉันรู้จักอดทน อดกลั้น ไม่
ได้ตอบสามี ในที่สุดสามีก็เลิกด่า ปัจจุบันนี้ ดิฉันกับสามีเลิกทะเลาะกันแล้ว
และเป็นนิมิตหมายที่ดี ดิฉันกับสามี แต่งงานกัน ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๑๘ เป็น
เวลา ๒๖ ปี สามีไม่เคยนึกถึงภรรยาเลย ไม่ว่าจะในวันเกิด วันครบรอบ
แต่งงาน วันเงินเดือนออก เงินที่ภรรยาได้รับจะพอใช้หรือไม่ จะมีเงินพอที่จะ
ส่งลูกเรียนหรือไม่ ค่าลงทะเบียนเรียนของลูกจะเอามาจากไหน ดิฉันก็อดทน
ส่งลูก ๒ คน โตจนจบปริญญาตรี และคนเล็ก(นายจักรกฤษฏ์) กำลังเรียน
อยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ อยู่ที่อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี แต่ปีนี้ วัน
รับเงินเดือน ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ สามีให้สร้อยทองดิฉัน ๑ บาท ดิฉันคิด
ว่าฝันไปหรือเปล่า แต่ดิฉันไม่ได้ฝันคะ มันเป็นความจริงที่เกิดขึ้นแล้ว และลูก
ชายคนกลางที่ทำงาน บริษัทเอกชน ได้รับโบนัส ก็ได้ ส่งเงินโบนัสมาให้แม่
ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่เคยมีขึ้นเลยในชีวิตของดิฉันคะ

ทั้งหมดที่เล่ามานี้ เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นจากอานิสงส์ของการสวดมนตร์
เจริญวิปัสสนากรรมฐาน และคำสอนของหลวงพ่ोजรัญ วัดอัมพวัน จังหวัด

สิงห์บุรี ค่ะ ปัจจุบันท่านได้รับสมณศักดิ์ เป็น พระเทพสิงหนราจารย์
พระคุณของท่านมีต่อดิฉันและครอบครัวเป็นล้านพัน และดิฉันได้เลือก
เส้นทางนี้เป็นทางเดินของดิฉันอย่างถูกต้องแล้วค่ะ ขอให้ผู้ที่อ่านเรื่องราวของ
ดิฉันแล้ว ได้ตัดสินใจเข้ามาปฏิบัติกรรมฐาน สวดมนตร์พาหุงมหากา กัน
มากๆ นะคะ แล้วท่านจะได้พบของจริง ดังที่ดิฉันได้พบ โดยไม่ต้องไปทัวร์
บุญที่ไหนเลยคะ

สุดท้ายนี้ลูก ต้องกราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณหลวงพ่อบุญเป็นอย่าง
หาที่สุดมิได้ค่ะ

ด้วยความเคารพอย่างสูง

(นางกัณฑ์เกตุณี สุวรรณรัตน์)

๓๒/๕๑ คลองชลประทาน

อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โทรศัพท์ ๐-๓๒๕๑-๓๐๖๐